

บทที่ ๓

วิธีด้วยการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ใช้ระเบียบการวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive Research Method) เพื่อศึกษาแนวทบทวนนักศึกษาตามการรับรู้ของนักศึกษาวิทยาลัยครุ ดังต่อไปนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักศึกษาวิทยาลัยครุ ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ ๑-๔ ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในวิทยาลัยครุ มีการศึกษา ๒๕๒๘ และเพื่อให้ได้กกลุ่มตัวอย่างใน การวิจัยที่เหมาะสม ผู้วิจัยได้ดำเนินการ ดังนี้

1. แบ่งวิทยาลัยครุออกเป็น ๘ กลุ่ม ตามการแบ่งกลุ่มวิทยาลัยครุของกรมการ ฝึกหัดครุ กระทรวงศึกษาธิการ
2. เลือกวิทยาลัยครุเพื่อให้เป็นตัวแทนของแต่ละกลุ่มวิทยาลัยครุ โดยวิธีการ สุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ให้วิทยาลัยครุเป็นตัวแทน รวมทั้งสิ้น ๘ วิทยาลัยครุ โดยให้ ๑ วิทยาลัยครุ เป็นตัวแทน ๑ กลุ่มวิทยาลัยครุ
3. เลือกกลุ่มตัวอย่างนักศึกษา จากนักศึกษาในวิทยาลัยครุที่เป็นตัวแทนกลุ่ม วิทยาลัยครุต่าง ๆ โดยใช้วิธีสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) ใช้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างของเศรษฐี และมอร์เกน (Robert V.Krejcie and Daryle W.Morgan 1969 : 607-608) ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาวิทยาลัยครุ จำนวน ๓๖๘ คน แยกตามวิทยาลัยครุได้ดังนี้

วิทยาลัยครุสวนสุนันทา	๕๗ คน
วิทยาลัยครุศาสตร์ธารมราช	๖๐ คน
วิทยาลัยครุเพชรบุรี	๔๗ คน
วิทยาลัยครุพะนังครศรีอุไนย	๕๒ คน

วิทยาลัยครุพัฒน์สังคมวิทยาฯ ปีชุดโลก	33 คน
วิทยาลัยครุศาสตร์ดิตถ์	33 คน
วิทยาลัยครุศาสตร์นานาชาติ	40 คน
วิทยาลัยครุอุบลราชธานี	40 คน
รวม	368 คน

แล้วเนื่องจากว่า กลุ่มตัวอย่างในท้ายวิทยาลัยครุ ดังกล่าวมีจำนวน ตั้งกว่า 60 คน อาจจะไม่เป็นขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ใหญ่พอแต่การแจกแจงได้ ผู้วิจัยจึงขยายขนาดกลุ่มตัวอย่างให้มีจำนวนกลุ่มตัวอย่าง อย่างดี 60 คน จึงได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด เป็น 480 คน แยกตามวิทยาลัยครุละ 60 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครึ่งนี้ มีลักษณะเป็นแบบสอบถาม ชึ้นผู้วิจัยสร้างขึ้นเองโดยคำเนินการตั้งนี้

1.1 ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวบทบาทนักศึกษา ทั้งของนักวิชาการไทยและนักวิชาการต่างประเทศ ทั้งที่ให้ชื่อว่าแนวบทบาทนักศึกษาโดยตรง และที่ใช้ชื่ออย่างอื่นแต่สามารถอ่อนมนุษย์ให้เห็นแนวบทบาทนักศึกษาได้ จากนั้นผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบข้อค้นพบดังกล่าวและพิจารณาในเชิงครรภ์ความ เป็นจริงที่พบ เห็นแนวบทบาทนักศึกษาทั้งอตีดและปัจจุบัน สามารถสรุปแนวโน้มของบทบาทนักศึกษาได้ ๙ ด้านด้วยกันคือ

1. แนวบทบาททางวิชาการและการเป็นศึกษา (Academic and Scholarly Role Orientation)
2. แนวบทบาทในการใช้สติดปัญญา (Intellectual Role Orientation)
3. แนวบทบาทในการใช้ชีวิตในสถาบันอุดมศึกษาอย่างเต็มที่ (Consummatory Collegiate Role Orientation)
4. แนวบทบาทในการนำประสบการณ์จากการทำกิจกรรมในสถาบันไปใช้ประโยชน์ (Instrumental Collegiate Role Orientation)

5. แนวทบทาทในการฝึกฝนเพื่อประกบอาชีพ (General Vocational Role Orientation)
6. แนวทบทาทในการพัฒนาสังคม (Social Development Role Orientation)
7. แนวทบทาทที่ทำพ่อเป็นพิธี (Ritualistic Role Orientation)
8. แนวทบทาทนักกรร讼ค์ทางการเมือง (Political Activists Role Orientation)
9. แนวทบทาทที่จะยึดถือระบบกรีก (Orientation To Greek Letter)

แต่เนื่องจากว่าแนวทบทาทที่จะยึดถือระบบกรีกนั้นไม่ปรากฏในนักศึกษาไทย ผู้วิจัยจึงไม่นำแนวทบทาทนักศึกษาด้านนี้มาเป็นแนวในการสร้างเครื่องมือในการวิจัย ณนั้นจึงเหลือแนวทบทาทนักศึกษาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เพียง 8 ด้านคือ แนวทบทาทที่ 1 ถึง 8 ดังที่กล่าวแล้วข้างต้นเท่านั้น ซึ่งแนวทบทาทนักศึกษาทั้ง 8 ด้านนี้สอดคล้องกัน กับค่ากล่าวของ เฟล์ดเมน (Feldman 1968) ที่กล่าวว่า ตัวแปรอันเป็นพื้นฐานของแนวทบทาทนักศึกษาซึ่งนักวิเคราะห์ทางสังคมศาสตร์ เน้นคือ 1. การគะเตะเรียมเพื่อการอาชีพ 2. ความก้าวหน้าทางวิชาการ และสติปัญญา 3. การมีส่วนร่วมในสังคมของสถาบัน (Feldman 1968 : 385-386) ซึ่งแนวทบทาทนักศึกษาทั้ง 8 ด้านที่ผู้วิจัยสรุปมานั้นก็สอดคล้องและอยู่บนพื้นฐานทั้ง 3 ด้านนั้น

- 1.2 ให้ค่าจำกัดความของแนวทบทาทนักศึกษาทั้ง 8 ด้าน ที่สรุปได้จาก
 - ข้อ 1.1 โดยศึกษาวิเคราะห์แล้วสรุปค่าจำกัดความที่นักวิชาการทึ้งหลายได้กล่าวไว้แล้ว
 - 1.3 สร้างข้อกระทงของแนวทบทาทนักศึกษา ทั้ง 8 ด้าน ด้านละ 6 ข้อ

กระทง โดยให้ครอบคลุมค่าจำกัดความที่กำหนดไว้แล้วจากข้อ 1.2 แล้ว สลับข้อกระทงดังนี้

แนวทบทวนนักศึกษา

ลำดับข้อกระทงในแบบสอบถาม

1. แนวทบทวนทางวิชาการ และการเป็นศึกษา	ข้อที่ 1, 9, 17, 25, 33, 41
2. แนวทบทวนในการใช้สติปัญญา	ข้อที่ 2, 10, 18, 26, 34, 42
3. แนวทบทวนในการใช้ชีวิตในสถาบันอุดมศึกษาอย่างเด็มที่	ข้อที่ 3, 11, 19, 27, 35, 43
4. แนวทบทวนในการน่าประสมการณ์จากการทำกิจกรรมในสถาบันไปใช้ประโยชน์	ข้อที่ 4, 12, 20, 28, 36, 44
5. แนวทบทวนในการฝึกฝนเพื่อการประกอบอาชีพ	ข้อที่ 5, 13, 21, 29, 37, 45
6. แนวทบทวนในการพัฒนาสังคม	ข้อที่ 6, 14, 22, 30, 38, 46
7. แนวทบทวนที่ทำพอเป็นพิธี	ข้อที่ 7, 15, 23, 31, 39, 47
8. แนวทบทวนนักกรร umo ทางการเมือง	ข้อที่ 8, 16, 24, 32, 40, 48

1.4 นำแบบสอบถามไปพิพากษาความตรงด้านเนื้อหา (Content Validity)

โดย

ขึ้นที่ 1 นำแบบสอบถามไปให้ผู้เชี่ยวชาญทางด้านนักศึกษาและผู้เชี่ยวชาญทางด้านวิจัย จำนวน 9 ท่านพิจารณาความถูกต้อง เทマะสมระหว่างข้อกระทงในแบบสอบถามกับคำจำกัดความของแต่ละแนวทบทวนนักศึกษา ผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 9 ท่านคือ

1. รองศาสตราจารย์ ดร. ทองเรียน อุmrชกุล คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขต พิษณุโลก
2. รองศาสตราจารย์ ดร. ไพบูลย์ สินลาภรณ์ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วิจิตร สินธิ ผู้ช่วยอธิการบดี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
4. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สันเยาว์ ใจศิลป์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

5. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประกอบ คุปรักน์ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
6. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ประดับ นิลพังงา คณะครุศาสตร์ วิทยาลัยครุสานสนธันหา
7. อาจารย์ ดร.ธิดารัตน์ บุญนุช คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
8. อาจารย์ ดร.ดิลก บุญเรืองรอง กองแผนงาน กรรมการฝึกหัดครู
9. อาจารย์ ดร.กฤษฎา กรุดทอง กองแผนงาน กรรมการฝึกหัดครู

แล้วนำแบบสอบถามที่ผู้ทรงคุณวุฒิอาจารยาแล้ว มาปั้นปูรุ่งแก้ไข

ขั้นที่ 2 นำแบบสอบถามที่ปั้นปูรุ่งแล้วไปทดสอบนักศึกษาวิทยาลัยครุ ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1-4 ชั้นปีละ 2 คน รวม 8 คน เพื่อตรวจสอบการสื่อทางภาษาของแบบสอบถามแล้วนำแบบสอบถามมาปั้นปูรุ่งให้เหมาะสมอย่างชี้แจง

1.5 นำแบบสอบถามที่ปั้นปูรุ่งแล้วไปทดลองใช้ (try-out) กับนักศึกษา วิทยาลัยครุ ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1-4 ชั้นปีละ 16 คน รวมทั้งสิ้น 64 คน นำแบบสอบถามที่นักศึกษาทำแล้วไปหาค่าความสัมพันธ์ภายในของแต่ละแนวทบทาย โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน ได้ค่าความสัมพันธ์ภายในของแต่ละแนวทบทายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

1.6 นำแบบสอบถามไปหาค่าความเที่ยง ของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดย วิธีสัมประสิทธิ์แอลฟ่า ได้ค่าความเที่ยง .82

หลังจากปั้นปูรุ่งข้อกระทงในแบบสอบถาม เรียนร้อยแล้ว ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัยต่อไป

2. ลักษณะแบบสอบถาม

แบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้แบ่งออกเป็น 2 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 เกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ

ขั้นที่ สถานศึกษา (กลุ่มวิทยาลัยครุ) ที่พักอาศัย รายได้ของบิดามารดา ชีวิตลักษณะ เป็นการเลือกตอบ (checklist) และการเดินข้อความ

ตอนที่ 2 เกี่ยวกับแนวทบทวนศักดิ์ศรีตามการรับรู้ของนักศึกษาวิทยาลัยครุ มีลักษณะเป็นสเกลประมีนค่าของลิเคอร์ท (Likert's Rating Scale) 5 ช่วง แต่ละช่วงมีความหมายดังนี้

หมาย เลข 5 หมายถึง ตรงกับพฤติกรรมของนักศึกษามากที่สุด

หมาย เลข 4 หมายถึง ตรงกับพฤติกรรมของนักศึกษามาก

หมาย เลข 3 หมายถึง ตรงกับพฤติกรรมของนักศึกษาปานกลาง

หมาย เลข 2 หมายถึง ตรงกับพฤติกรรมของนักศึกษาน้อย

หมาย เลข 1 หมายถึง ตรงกับพฤติกรรมของนักศึกษาน้อยที่สุด หรือไม่ตรงเลย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยใช้การเก็บรวบรวมข้อมูล 2 วิธี คือ

1. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปแจกและเก็บด้วยตัวเอง
2. ส่งแบบสอบถามไปให้อาจารย์ในวิทยาลัยครุที่เป็นแหล่งกลุ่มตัวอย่างจากและเก็บรวบรวมข้อมูลให้ โดยส่งทางไปรษณีย์

ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย เริ่มต้นแต่วันที่ 15 กรกฎาคม

2528 ถึง วันที่ 31 สิงหาคม 2528

ผลการเก็บรวบรวมข้อมูล ปรากฏว่า ส่งแบบสอบถามไป 480 ชุด ได้รับคืน 442 ชุด เป็นแบบสอบถามที่ใช้ได้สมบูรณ์ 442 ชุด คิดเป็นร้อยละ 92

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ โดยวิธีทางสถิติตั้งนี้

1. ข้อมูลที่เกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่าง วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ

2. การวิเคราะห์เพื่อสำรวจแนวโน้มนักศึกษาวิทยาลัยครุ วิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

3. การวิเคราะห์เพื่อศึกษาเปรียบเทียบแนวโน้มของนักศึกษาวิทยาลัยครุ จำแนกตาม เพศ หาค่าความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของแนวโน้มทั้งหมดด้วยค่า t (t-test)

4. การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way Analysis of Variance) เพื่อการศึกษาเปรียบเทียบแนวโน้มของนักศึกษาวิทยาลัยครุ โดยจำแนกตามชั้นปี กลุ่มวิทยาลัยครุ รายได้ของบิดามารดา ที่พักอาศัย หาค่าความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของแนวโน้มทั้งหมดด้วยค่า เอฟ-ทดสอบ (F-test):

5. การหาค่าความสัมพันธ์เป็นรายอุปของข้อคำถามในตอนที่ 2 ของแบบสอบถามใช้การหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (The Pearson's Product-Moment Correlation Coefficient)

6. การหาค่าความเที่ยงของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย หาโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลfa (α coefficient)

เกณฑ์สำหรับ เปรียบเทียบแนวโน้มนักศึกษา

ในการกำหนด เกณฑ์สำหรับ เปรียบเทียบ ระดับแนวโน้มนักศึกษาครึ่งนึง อาศัยหลักของ จอห์น ดับเบลยู เบสท์ (John W.Best 1964 : 158-159) โดยแบ่งเป็น 5 ระดับ คือ

4.50 - 5.00 พฤติกรรมในแนวโน้มทั่วไปมากที่สุด

3.50 - 4.49 พฤติกรรมในแนวโน้มทั่วไปมาก

2.50 - 3.49 พฤติกรรมในแนวโน้มทั่วไปปานกลาง

1.50 - 2.49 พฤติกรรมในแนวโน้มทั่วไปน้อย

1.00 - 1.49 พฤติกรรมในแนวโน้มทั่วไปน้อยที่สุด